YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

28 päivänä helmikuuta 2008 *

Asiassa C-263/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on esittänyt 30.3.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.6.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Carboni e derivati Srl

vastaan

Ministero dell'Economia e delle Finanze ja

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský ja T. von Danwitz (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Albenzio,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään E. Righini ja J. Hottiaux,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.9.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta, Puolasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan hematiittiharkkoraudan tuonnissa yhteisöön 12.1.1994 tehdyn komission päätöksen N:o 67/94/EHTY (EYVL L 12, s. 5) 1 artiklan, kun tätä artiklaa luetaan yhdessä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29–31 artiklan kanssa (EYVL L 302, s. 1; jäljempänä yhteisön tullikoodeksi), tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Carboni e derivati Srl (jäljempänä Carboni) sekä Ministero dell'Economia e delle Finanze (talous- ja valtiovarainministeriö, jäljempänä Ministero) ja Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (jäljempänä RAS) ja joka koskee Euroopan yhteisöön tuodun, Venäjältä peräisin olevan hematiittirautaerän tullausarvon määrittämistä päätöksessä N:o 67/94 käyttöön otettua väliaikaista polkumyyntitullia sovellettaessa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Polkumyyntiä koskeva perussäännöstö ja erityinen polkumyyntisäännöstö

3 Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 29.7.1988 tehdyn komission päätöksen N:o 2424/88/EHTY (EYVL L 209, s. 18; jäljempänä peruspäätös) 1, 2 ja 13 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1 artikla

Soveltamisala

Tällä päätöksellä annetaan määräykset, joita sovelletaan suojauduttaessa muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvalta tuonnilta.

2 artikla

Polkumyynti

A. PERIAATE

1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta on pidettävä polkumyynnillä tuotuna, jos sen hinta yhteisöön vietäessä on alhaisempi kuin samankaltaisen tuotteen normaaliarvo.

– –

13 artikla

Tulleja koskevat yleiset määräykset

– –

2. Näissä toimenpiteissä yksilöidään erityisesti käyttöön otettavan tullin määrä ja laji, kyseinen tuote, alkuperä- tai viejämaa, toimittajan nimi, jos mahdollista, sekä ne syyt, joihin toimenpiteet perustuvat.

3. Näiden tullien määrä ei saa olla suurempi kuin väliaikaisesti arvioitu tai lopullisesti vahvistettu polkumyyntimarginaali tai vientituen määrä; sen on oltava pienempi, jos pienempi tulli riittää vahingon poistamiseen.

– –”

4 Euroopan yhteisöjen komissio teki 12.1.1994 peruspäätöksen 11 artiklan nojalla päätöksen N:o 67/94, jossa määrätään muun muassa mahdollisuudesta ottaa käyttöön väliaikaisia polkumyyntitulleja. Päätöksen N:o 67/94 johdanto-osan 64–67 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(64) Komissio suoritti laskelman sellaisen hintatason selvittämiseksi, jolla kyseiset tuonnit lakkaavat aiheuttamasta huomattavaa vahinkoa yhteisön teollisuudelle. – –

(65) Komissio katsoo, että toimenpiteillä palautetaan vilpitön kilpailu hematiittirautamarkkinoille ja varmistetaan viejämaille parempi tuotto kyseessä olevan tuotteen viennistä.

(66) Tässä nimenomaisessa tapauksessa komissio katsoo, että vähimmäishinnan käyttöönotto on muuntyyppisiä toimia tarkoituksenmukaisempi näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(67) Komissio vahvisti, että koska vähimmäistuontihinta, jota pidetään välttämättömänä polkumyynnin vahingollisten vaikutusten poistamiseksi, on joka tapauksessa alhaisempi kuin asianomaisille yhtiöille vahvistettu normaaliarvo, päätöksen N:o 2424/88/EHTY 13 artiklan 3 kohdassa määrätty väliaikainen polkumyyntitulli ei ylitä vahvistettuja polkumyyntimarginaaleja.” *

5 Päätöksen N:o 67/94 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli tuotaessa CN-koodiin 7201 10 19 kuuluvaa, Brasiliasta, Puolasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevaa hematiittiharkkorautaa.

2. Tullin määrä on sama kuin 149 ecun hinnan tonnilta (cif tullaamaton) ja ilmoitetun tullausarvon välinen ero, jos ilmoitettu tullausarvo on vähimmäistuontihintaa pienempi.

3. Sovelletaan tulleista voimassa olevia säännöksiä.

_ _”

* Tässä ja jäljempänä esitetyt lainaukset päätöksestä on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

6 Päätöksellä N:o 67/94 käyttöön otettu väliaikainen polkumyyntitulli vahvistettiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta, Puolasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan hematiittiharkkoraudan tuonnissa 15.7.1994 tehdyllä komission päätöksellä N:o 1751/94/EHTY (EYVL L 182, s. 37). Kyseisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”[Mainitun] tullin määrä on sama kuin 149 ecun hinnan tonnilta ja hyväksytyn tullausarvon (vapaasti yhteisön rajalla) välinen ero, jos tullausarvo on edellä mainittua hintaa pienempi.”

Yhteisön tullikoodeksi ja sen soveltamissäännökset

7 Yhteisön tullikoodeksin 28–31 artiklassa säädetään seuraavaa:

”28 artikla

Tämän luvun säännöksissä määritetään tullausarvo, jota käytetään sovellettaessa Euroopan yhteisöjen tullitariffia sekä muita toimenpiteitä kuin tariffitoimenpiteitä, joista säädetään tavaroiden kauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä.

29 artikla

1. Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos:

– –

d) ostaja ja myyjä eivät ole keskenään etuyhteydessä, tai jos ovat, kauppa-arvo voidaan 2 kohdan mukaisesti hyväksyä tullitarkoituksiin.

2. a) Määritettäessä, onko kauppa-arvo hyväksyttävissä 1 kohtaa sovellettaessa, ostajan ja myyjän keskinäinen etuyhteys ei itsessään ole riittävä peruste kauppa-arvon hylkäämiseen. Tarvittaessa tutkitaan myyntiin liittyvät olosuhteet ja hyväksytään kauppa-arvo, jolleivät etuyhteydet ole vaikuttaneet hintaan. Jos tulliviranomaisilla on tavaranhaltijan antamista tai muualta saaduista tiedoista johtuvia perusteita katsoa etuyhteyksien vaikuttaneen hintaan, niiden on annettava nämä perusteet tiedoksi tavaranhaltijalle ja varattava tälle kohtuullinen tilaisuus vastineen antamiseen. Tavaranhaltijan pyynnöstä perusteet on annettava tiedoksi kirjallisesti.

– –

30 artikla

1. Jos tullausarvoa ei voida määrittää 29 artiklan mukaisesti, se on määritettävä soveltamalla 2 kohdan a, b, c ja d alakohdasta järjestyksessä ensimmäistä kyseisen arvon määrittämiseen soveltuvaa alakohtaa – –

2. Tämän artiklan mukaisesti määritettävät tullausarvot ovat:

a) – – samanlaisten – – tavaroiden kauppa-arvo

b) – – samankaltaisten – – tavaroiden kauppa-arvo – –

c) arvo, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahan tuotuja tavaroita myydään yhteisössä suurin kokonaismäärä henkilöille, jotka eivät ole etuyhteydessä myyjään;

d) laskennallinen arvo – –

31 artikla

1. Jos maahan tuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää 29 ja 30 artiklan mukaisesti, se on määritettävä yhteisössä käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat seuraaviin lähteisiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia:

– tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artiklan soveltamisesta tehty sopimus,

– tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 7 artikla,

ja

– tämän luvun säännökset.

2. Tullausarvo, joka määritetään 1 kohdan mukaisesti, ei saa perustua:

– –

b) järjestelmään, jossa tullitarkoituksiin hyväksytään kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta korkeampi;

– –

g) mielivaltaisiin tai kuvitteellisiin arvoihin.”

8 Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus) sisältyy liite 23, jonka otsikkona on ”Tullausarvon tulkintaa koskevat huomautukset”. Kyseisen liitteen yhteisön tullikoodeksin 31 artiklan 1 kohtaa koskevien huomautusten 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Kyseisen] koodeksin 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavien arviointimenetelmien olisi oltava sellaisia, jotka määritetään [koodeksin] 29 artiklassa–30 artiklan 2 kohdassa, mutta kohtuullinen joustavuus menetelmiä sovellettaessa olisi 31 artiklan [1] kohdan tavoitteiden ja säännösten mukaisia.”

9 Komissio otti kyseisellä soveltamisasetuksella käyttöön yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevat säännökset. Erityisesti mainitun asetuksen 147 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa kesäkuussa 1994, joka oli pääasian taustalla olevan, Venäjältä peräisin olevan hematiittirautaerän maahantuontiajankohta, täsmennetään seuraavaa:

”[Yhteisön tulli]koodeksin 29 artiklaa sovellettaessa myynnin kohteena olevien tavaroiden ilmoittamista vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi on pidettävä riittävänä osoituksena siitä, että ne on myyty yhteisön tullialueelle vietäviksi. Tämä osoitus on riittävä myös ennen arviota tehtyjen peräkkäisten myyntien osalta, jolloin jokaista näissä kaupoissa käytettyä hintaa voidaan käyttää tullausarvon perusteena, jollei 178–181 artiklasta muuta johdu.”

10 Soveltamisasetuksen 171–181 artikla koskevat tullausarvoon liittyvien tietojen ilmoittamista ja asiakirjojen toimittamista. Asetuksen N:o 2454/93 muuttamisesta 19.12.1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 3254/94 (EYVL L 346, s. 1) lisättiin soveltamisasetukseen 181 a artikla, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten ei tarvitse määrittää tuontitavaroiden tullausarvoa kauppaarvon perusteella, jos ne 2 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti ja perustelujen epäilyjen nojalla eivät ole vakuuttuneita, että ilmoitettu arvo vastaa [yhteisön tulli] koodeksin 29 artiklassa määriteltyä maksettua tai maksettavaa kokonaishintaa.

2. Jos tulliviranomaisilla on aihetta 1 kohdassa tarkoitettuihin epäilyihin, ne voivat pyytää lisätietoja 178 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos tulliviranomaisilla on edelleen aihetta epäilyihin, niiden on ennen lopullisen päätöksen tekemistä, pyydettäessä kirjallisesti, ilmoitettava henkilölle, jota asia koskee, syyt joihin epäilyt perustuvat sekä annettava tälle kohtuullinen vastausaika. Lopullinen päätös ja siihen liittyvät perustelut on ilmoitettava kirjallisesti henkilölle, jota asia koskee.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

11 Carboni hankki vuoden 1994 toukokuussa Commercio Materie Prime CMP SpA:lta (jäljempänä CMP), jonka kotipaikka on Genovassa (Italia), erän Venäjältä peräisin olevaa hematiittirautaa, jonka CMP itse oli hankkinut OME-DTECH Electronics LTD:ltä (jäljempänä OME DTECH), jonka kotipaikka on Limassolissa (Kypros). Kesäkuussa 1994 Carbonin tulliasiamies SPA-MAT Srl teki Molfettan (Italia) tullille Carbonin puolesta maahantuonti-ilmoituksen kyseisestä erästä, jonka arvoksi ilmoitettiin 151 ecua tonnilta ja joka tullattiin kyseisessä satamassa 14.6.1994 tapahtuneen tullimaksujen maksamisen jälkeen.

12 Tulliviranomaiset ilmoittivat 16.7.1994 päivätyllä maksuunpanopöytäkirjalla Carbonille SPA-MAT Srl:n välityksellä, että maksettua määrää oli korotettava päätöksen N:o 67/94 mukaisesti polkumyyntitullilla, joka vastasi hinnan, joka oli 149 ecua tonnilta, ja tullausarvon välistä eroa, koska kyseiset viranomaiset riitauttivat ilmoitetun arvon todenperäisyyden.

13 Carboni oli antanut takauksen sen vakuudeksi, että vakuudenantaja eli RAS maksaa polkumyyntitullin, mutta se nosti Tribunale di Barissa (Barin tuomioistuin) kanteen Ministeroa ja RAS:ää vastaan ja riitautti polkumyyntitullia koskevan vaatimuksen oikeellisuuden ja näin ollen takauksen suorittamisen tarpeellisuuden.

14 Carboni väitti muun muassa, että CMP:n lähettämässä laskussa ilmoitettu hinta 151 ecua tonnilta oli vähimmäistuontihintaa (149 ecua tonnilta) suurempi, joten polkumyyntitullin kantamiseen ei ollut syytä.

15 Ministero puolestaan väitti, että tuonti-ilmoitukseen liitettiin pätemätön alkuperätodistus ja että CMP:n esittämässä proforma-laskussa ilmoitettu hinta ei ollut luotettava. Tältä osin se totesi, että OME-DTECH:n lähettämässä edeltävää kauppaa koskevassa laskussa ilmoitettiin, että myyntihinta CMP:lle oli 130,983 ecua tonnilta, mistä ilmeni negatiivinen ero päätöksessä N:o 67/94 vahvistettuun vähimmäistuontihintaan nähden.

16 Tribunale di Bari hylkäsi Carbonin kanteen 30.9.2000 antamallaan tuomiolla erityisesti sillä perusteella, että Euroopan markkinoiden suojaamisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisella oli tapahduttava yhteisön rajalla eli toisin sanoen hetkellä, jolloin yhteisön toimija tekee ensimmäisen hankinnan.

17 Carboni valitti tästä tuomiosta Corte d'appello di Bariin (Barin muutoksenhakutuomioistuin), joka hylkäsi valituksen perusteettomana. Kyseisen tuomioistuimen mukaan yhteisön tullikoodeksin 201 artiklassa mainitulla "vapaaseen liikkeeseen luovuttamisella" tarkoitetaan tavaran saattamista yhteisön markkinoille, mikä edellyttää, että huomioon otetaan vaihe, jolloin ensimmäinen yhteisön toimija hankkii tavaran. Päinvastaisessa tapauksessa nimittäin polkumyyntisäännöstöä voitaisiin helposti kiertää.

18 Carboni teki tästä tuomiosta kassaatiovalituksen Corte suprema di cassazionessa (kassaatiotuomioistuin). Carboni väitti valituksessaan muun muassa, että yhtäältä luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen tapahtuu vasta sillä hetkellä, kun tavara saapuu yhteisön tullialueelle, eikä silloin, kun yhteisön toimija ainoastaan hankkii sen valtiosta, joka sijaitsee yhteisön ulkopuolella. Polkumyyntitullin tehtävänä ei nimittäin ole rangaista tuottajavaltioita estämällä maastavienti määrättyyn hintaan vaan välttää sitä, että tappiolla myyty tavara päätyy yhteisön markkinoille ja aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia kilpailulle.

19 Toisaalta Carboni viittasi päätöksen N:o 1751/94 1 artiklan 2 kohtaan ja yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdanto-osaan, jossa säädetään, että ”maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu”. Carboni päätteli tästä, että koska ei ole epäilyksiä CMP:n lähettämän hankintalaskun paikkansapitävyydestä, tämän maksama määrä ei ollut asian kannalta merkityksellinen, koska hinnaneroa kahden myynnin välillä perusteltiin eri tekijöillä eli välitystoimintaan liittyvällä palkkiolla, kuljetuskustannuksilla ja riskien kantamisella.

20 Ministeron mukaan polkumyyntisäännöstön tarkoitus johtaa siihen päätelmään, että yhteisön markkinoille aiheutuva vahinko ei ilmene yksinomaan sillä hetkellä, jolloin tappiolla myydyt tavarat tosiasiallisesti saapuvat yhteisön tullialueelle, vaan myös silloin, kun yksi yhteisön toimija hankkii mainitut tavarat alhaisempaan hintaan kuin muiden yhteisön toimijoiden on maksettava.

21 Corte suprema di cassazione pohtii sitä, voivatko tulliviranomaiset polkumyyntitullin soveltamisessa käyttää perustana arvoa, joka vastaa hintaa, joka vahvistettiin kyseiselle tavaralle sitä myyntiä edeltävän myynnin yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin, eli toisin sanoen, onko ratkaiseva ajankohta tullaamisesta riippumatta sen myynnin ajankohta, jonka perusteella tavara tuotiin yhteisön tullialueelle.

22 Corte suprema di cassazione katsoo nimittäin, että on ratkaistava, onko tulliviranomaisilla samanlainen harkintavalta kuin toimijalla on, kun tämä voi tullausarvon määrittämiseksi valita hinnan, joka kyseessä olevista tavaroista on maksettu sitä liiketointa edeltävän liiketoimen yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin.

23 Sen jälkeen, kun Corte suprema di cassazione oli todennut, ettei yhteisöjen tuomioistuin ollut vielä antanut ratkaisua pääasiassa esille tulleesta oikeuskysymyksestä, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Voiko tulliviranomainen yhteisön tullioikeuden periaatteiden mukaan komission päätöksessä N:o 67/94 – – käyttöön otetun kaltaista polkumyyntitullia soveltaessaan käyttää perustana samojen tavaroiden aikaisemmasta kuin siitä myynnistä maksettua hintaa, jonka perusteella tulli-ilmoitus on annettu, kun ostaja on yhteisön toimija tai kun myynti on joka tapauksessa tapahtunut tavaroiden tuomiseksi yhteisöön?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee esitetyllä kysymyksellä, voivatko tulliviranomaiset yhteisön tullilainsäädännön asian kannalta merkityksellisten säännösten nojalla päätöksessä N:o 67/94 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisessa määrittää tullausarvon samoille tavaroille aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistetun hinnan perusteella, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin.

25 Vastauksen antaminen tähän kysymykseen edellyttää ensinnäkin sen ratkaisemista, voivatko tulliviranomaiset yleisesti ottaen mainitussa päätöksessä käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisessa käyttää perustana samoille tavaroille aikaisemman myynnin yhteydessä vahvistettua hintaa, vaikka tullauksessa ilmoitettu hinta vastaa hintaa, jonka maahantuoja on tosiasiassa maksanut tai joka tämän on maksettava.

Mikäli tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, toiseksi on selvitettävä, onko tulliviranomaisilla kuitenkin tämä oikeus tapauskohtaisesti silloin, kun ne riitauttavat tulli-ilmoituksessa mainitun hinnan todenperäisyyden.

Tulliviranomaisten oikeus käyttää perustana päätöksessä N:o 67/94 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisessa aikaisempaa myyntiä silloin, kun tullauksessa ilmoitettu hinta vastaa hintaa, jonka maahantuoja on tosiasiassa maksanut tai joka tämän on maksettava

26 Vastauksen antaminen kysymykseen siitä, voivatko tulliviranomaiset päätöksessä N:o 67/94 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisessa käyttää kyseessä oleville tavaroille aikaisemman myynnin yhteydessä vahvistettua hintaa, vaikka tullauksessa ilmoitettu hinta vastaa hintaa, jonka maahantuoja on tosiasiassa maksanut tai joka tämän on maksettava, edellyttää päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”ilmoitettu tullausarvo” tulkintaa.

27 Aivan aluksi on todettava, että ilmaisu ”tullausarvo” vastaa maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa, sellaisena kuin tämä on määritetty tullilainsäädännössä (ks. analogisesti asia C-93/96, ICT, tuomio 29.5.1997, Kok. 1997, s. I-2881, 14 kohta). Kun otetaan huomioon pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aika, on nojauduttava yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaan, jossa määritellään kyseinen ilmaisu siten, että se vastaa ”kauppa-arvoa eli hintaa, joka [tavaroista] on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle”, tarvittaessa muiden yhteisön tullikoodeksin asian kannalta merkityksellisten säännösten mukaisesti suoritetun tarkistuksen jälkeen.

28 Mainitun 29 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että tullausarvo koskee ainoastaan tavaroita, jotka on myyty ”vietäviksi yhteisön tullialueelle”. Tästä seuraa, että

myyntihetkellä on vahvistettava, että kolmannesta valtiosta peräisin olevat tavarat kuljetetaan yhteisön tullialueelle (ks. analogisesti tavaroiden tullausarvosta 28.5.1980 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1224/80 (EYVL L 134, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan osalta, joka on yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan kanssa samansisältöinen, asia C-11/89, Unifert, tuomio 6.6.1990, Kok. 1990, s. I-2275, 11 kohta).

29 Soveltamisasetuksen 147 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan sitä, että myynnin kohteena olevat tavarat ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen, on pidettävä riittävänä osoituksena siitä, että edellä mainittu edellytys täyttyy. Mainitun 147 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä, sellaisena kuin se oli pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, täsmennettiin, että tämä osoitus on riittävä myös ennen arviota tehtyjen peräkkäisten myyntien osalta.

30 Siten peräkkäisten myyntien osalta hinnat, jotka vastaavat viennin jälkeen toteutettuja myyntejä, jotka kuitenkin toteutetaan ennen luovuttamista vapaaseen liikkeeseen yhteisössä, voidaan ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”kauppa-arvon” määrittämiseksi (ks. analogisesti em. asia Unifert, tuomion 13 kohta).

31 Tästä seuraa, että tavaroiden peräkkäisissä myynneissä niiden tuomiseksi yhteisön tullialueelle maahantuoja voi valita kussakin näistä myynneissä sovituista hinnoista sen hinnan, jota se käyttää perustana kyseessä olevien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi, mikäli se kykenee esittämään tulliviranomaisille valitsemansa hinnan osalta kaikki tarpeelliset seikat ja asiakirjat (ks. analogisesti em. asia Unifert, tuomion 16 ja 21 kohta).

32 Käsite ”tullausarvo” viittaa tullilainsäädäntöön ja antaa siten maahantuojalle edellisessä kohdassa kuvatun valintamahdollisuuden, ja näiden sen merkitystä koskevien selvennysten perusteella on toiseksi syytä määrittää tässä käsitteessä olevan lisäyksen ”ilmoitettu” merkitystä, jotta voidaan vastata Corte suprema di cassazionen esittämään kysymykseen siitä, onko myös tulliviranomaisilla sellainen valintamahdollisuus, jonka nojalla ne voivat polkumyyntitullin soveltamisessa käyttää perusteena aikaisempaa myyntihintaa.

33 Ilmaisua ”ilmoitettu” koskevalla lisäyksellä päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdassa korostetaan sitä, että peruste polkumyyntitullin soveltamiseksi ei ole tullausarvo sellaisenaan vaan maahantuojan ilmoittama tullausarvo. Mainitusta säännöksestä seuraa siten, että niiden myyntien hintoja, jotka edelsivät myyntiä, jonka hintaa maahantuoja on käyttänyt tulli-ilmoituksen tekemisessä, ei voida ottaa huomioon polkumyyntitullin soveltamisessa. Siten on selvää, että juuri päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuoto estää sen, että tulliviranomaiset voisivat polkumyyntitullin määrittämiseksi valita tullausarvon perustaksi ensimmäisen myynnin hinnan.

34 Italian hallitus väittää kuitenkin, että nyt esillä olevassa asiassa tulliviranomaiset voivat määrittää tullin OME-DTEC:n CMP:lle suorittaman hematiittiharkkorautamyynnin perusteella, koska viimeksi mainittu yritys on itse yhteisön toimija. Komissio puolestaan myöntää, että päätöksen N:o 67/94 sanamuoto ei anna minkäänlaista mahdollisuutta laskea muuttuvaa tullia muulla tavoin kuin tulli-ilmoituksessa esitetyn, viimeistä liiketointa koskevan hinnan perusteella, ja toteaa samalla, että vähimmäistuontihinnan vahvistamiseen perustuvan polkumyyntitoimenpiteen tavoitetta voidaan helposti kiertää ja että ensinnäkin tullioikeuden ja toisaalta vähimmäistuontihintaan perustuvien muuttuvien polkumyyntitullien tavoitteisiin nähden on olemassa ”tiettyä jännitettä” käytettäessä viimeisessä myynnissä vahvistettua hintaa.

35 Tältä osin on muistutettava, että päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuoto määrää nimenomaisesti ja selvästi, että arviointiperuste polkumyyntitullin määrittämiseksi on ilmoitettu tullausarvo. Siten on ensin selvitettävä, ovatko Italian hallituksen ja komission esittämät väitteet perusteltuja, ja tarvittaessa, voidaanko niillä asettaa kyseenalaiseksi päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuodon edellyttämä lopputulos.

36 Ensinnäkin Italian hallituksen lopullisen polkumyyntitullin käyttöön otosta tehdyn päätöksen N:o 1751/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuotoa koskevan väitteen osalta on katsottava, että tässä määräyksessä mainitulla ilmaisulla ”hyväksytty tullausarvo” pyritään ilmaisemaan ainoastaan se itsestäänselvyys, että tavaranhaltijan ilmoittama hinta ei sellaisenaan ole sitova määritettäessä polkumyyntitullia.

37 Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään, että tullausarvoa eli kauppa-arvoa tarkistetaan tarvittaessa saman koodeksin 32 ja 33 artiklan nojalla. Lisäksi kuten esimerkiksi mainitun koodeksin 29 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 2 kohdasta ilmenee, tulliviranomaisilla on oikeus tutkia tavaranhaltijan ilmoittama hinta ja hylätä se tarvittaessa. Näin ollen päätöksen N:o 1751/94 1 artiklan 2 kohtaan ei sisälly mitään sellaista seikkaa, joka asettaisi kyseenalaiseksi päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuodon edellyttämän lopputuloksen.

38 Toiseksi Italian hallitus väittää, että on otettava huomioon polkumyyntisäännösten tavoitteet ja tässä tarkoituksessa on arvioitava kaikkia peräkkäisen myynnin vaiheita välttämällä liian muodollista lähestymistapaa. Peräkkäisissä myynneissä, joiden

seurauksena tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, suoritettuja eri myyntejä tavaran tuomiseksi yhteisön tullialueelle on pidettävä kyseistä tuontia edeltävinä vaiheina, joten polkumyyntitullia sovellettaessa tullausarvon määrittämiseksi on otettava välttämättä huomioon se ajankohta, jolloin yhteisön toimija hankki tavaran ensimmäistä kertaa, ja tämä on se ajankohta, jolloin kyseinen tavara päätyy ”kiertoon yhteisössä”.

39 Kuten julkisasiamies perustellusti toteaa ratkaisuehdotuksensa 56–58 kohdassa, peruspäätöksen 1 artiklasta ja 2 artiklan 1 kohdasta seuraa, että polkumyyntisäännöksillä pyritään suojautumaan polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvalta tuonnilta, ja polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

40 Näiden määräysten mukaan polkumyynnin vastaisen toimenpiteen soveltaminen edellyttää siten, että tavarat saatetaan yhteisön markkinoille, mistä aiheutuu vahinkoa yhteisön teollisuudelle. Polkumyyntisäännöstö ei koske tavaroiden myyntiä sellaisenaan, kuten pääasiassa hematiittiharkkoraudan ensimmäistä myyntiä OMEDTECH:ltä CMP:lle, silloin, kun kyseisiä tavaroita ei tosiasiassa viedä yhteisön tullialueelle eikä luovuteta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä. Polkumyyntitullien tarkoituksena on nimittäin neutralisoida polkumyyntimarginaalia, joka johtuu yhteisöön viennistä maksetun hinnan ja tuotteen normaaliarvon välisestä erosta, ja poistaa siten kyseessä olevien tavaroiden tuonnista yhteisöön aiheutuvat vahingolliset vaikutukset. Kuten päätöksen N:o 67/94 johdanto-osan 64 ja 65 perustelukappaleesta ilmenee, hematiittiharkkoraudan osalta 149 ecun vähimmäishinta tonnilta edustaa sellaista hintatasoa, jolla kyseiset tuonnit lakkaavat aiheuttamasta merkittävää vahinkoa yhteisön teollisuudelle.

41 Siten polkumyyntisäännösten tavoite ei lähtökohtaisesti edellytä, että kannetaan polkumyyntitulli, joka on vahvistettu kyseessä olevien tavaroiden edeltävän myynnin yhteydessä määrätyn hinnan perusteella, mikäli tavaranhaltijan tosiasiallisesti maksama hinta tai hinta, joka sen on maksettava, on sama tai korkeampi kuin polkumyynnin vastaisella toimenpiteellä säädetty vähimmäishinta.

42 Italian hallitus väittää kuitenkin erityisesti, että päätöksen N:o 67/94 tavoitteesta seuraa, että peräkkäisissä myynneissä tavaran tuomiseksi yhteisön alueelle – minkä seurauksena se luovutetaan vapaaseen liikkeeseen – polkumyyntitullin soveltamisessa ratkaisevaa on ensimmäinen yhteisön toimijan suorittama tavaran hankinta. Yhteisön markkinoille aiheutuva vahinko ei nimittäin johdu pelkästään alhaiseen hintaan myytyjen tavaroiden tosiasiallisesta saapumisesta yhteisön tullialueelle vaan myös siitä, että yhtä yhteisön taloudellista toimijaa suositaan muihin yhteisön toimijoihin nähden, kun se hankkii mainittuja tavaroita muiden yhteisön toimijoiden maksamaa hintaa alhaisempaan hintaan.

43 Tämä väite edellyttää, että päätöksellä N:o 67/94 tavoiteltua päämäärää voitaisiin kiertää peräkkäisten myyntien tapauksessa, vaikka, kuten nyt esillä olevassa asiassa, hinta viimeisessä myynnissä, jonka perusteella tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, on korkeampi kuin vähimmäistuontihinta.

44 Tältä osin on syytä huomauttaa, että pelkästään se seikka, että yhtä yhteisön taloudellista toimijaa voidaan suosia muihin yhteisön toimijoihin nähden, kun se hankkii tavaroita muiden yhteisön toimijoiden maksamaa hintaa alhaisempaan hintaan, ei vaikeuta päätöksen N:o 67/94 tavoitteen saavuttamista. Tavoitteena ei nimittäin ole maahantuojien mahdollisten voittojen vähentäminen vaan, kuten mainitun päätöksen johdanto-osan 64 perustelukappaleesta ilmenee, yhteisön teollisuudelle eli tuottajille aiheutuvan merkittävän vahingon välttäminen.

45 Kolmanneksi ja samalla lopuksi Italian hallitus, jota komissio tukee, väittää, että päätöksellä N:o 67/94 käyttöön otettua muuttuvaa polkumyyntitullia voidaan helposti kiertää muun muassa hyvittämällä hintoja eri tuotteiden kesken tai ilmoittamalla keinotekoisesti korotettu hinta.

46 Tältä osin on syytä muistuttaa, että peruspäätöksen 13 artiklan 2 kohdan nojalla polkumyyntitullin käyttöön ottamista koskevissa toimenpiteissä yksilöidään erityisesti käyttöön otetun tullin määrä ja laji sekä tiettyjä muita seikkoja. Tästä määräyksestä seuraa, että toimielimillä on oikeus niille annetun harkintavallan rajoissa tehdä valinta erityyppisten tullien välillä (ks. yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 58 kohta). Siten päätöksessä N:o 67/94 tarkoitetuista valtioista peräisin olevan hematiittiharkkoraudan osalta komissiolla oli oikeus, mahdollisesti yhdessä muuttuvan tullin kanssa, ottaa käyttöön sellainen erityinen tulli, jota ei voida niin helposti kiertää (ks. lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan kaliumkloridin tuonnissa 23.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3068/92 (EYVL L 308, s. 41), sellaisena kuin se on muutettuna 21.3.1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 643/94 (EYVL L 80, s. 1), osalta asia T-87/98, International Potash Company v. neuvosto, tuomio 29.9.2000, Kok. 2000, s. II-3179, 43–48 kohta). Kuten päätöksen N:o 67/94 johdanto-osan 66 perustelukappaleesta ilmenee, komissio on harkintavaltansa nojalla päättänyt, että kyseisessä päätöksessä tarkoitetussa tapauksessa ”vähimmäishinnan käyttöönotto on muuntyyppisiä toimia tarkoituksenmukaisempi” mainitulla päätöksellä tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi.

47 Kun otetaan huomioon, että muuttuvaa tullia voidaan helposti kiertää ja että tällaista käytäntöä voidaan välttää ottamalla käyttöön erityinen tulli tai muuttuvan tullin ja erityisen tullin yhdistelmä, sillä, että komissio on kaikesta huolimatta päätöksessä N:o 67/94 päättänyt käyttää muuttuvaa tullia, ei voida sellaisenaan perustella sitä, että

mahdollisuus polkumyyntitullin määrittämiseen ilmoitetun tullausarvon perusteella, kuten kyseisessä päätöksessä määrätään, hylätään yleisesti maahantuojien vahingoksi.

48 Kun otetaan huomioon kaikki edellä olevat seikat, Italian hallituksen ja komission esittämien väitteiden perusteella ei voida asettaa kyseenalaiseksi päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan sanamuodon nimenomaisesti ja selvästi edellyttämää lopputulosta (ks. analogisesti asia C-220/03, EKP v. Saksa, tuomio 8.12.2005, Kok. 2005, s. I-10595, 31 kohta).

49 Näissä olosuhteissa on katsottava, että päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tulliviranomaiset eivät voi määrittää tullausarvoa kyseisellä päätöksellä käyttöön otettua polkumyyntitullia soveltaessaan kyseessä oleville tavaroille aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistetun hinnan perusteella, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin, jos ilmoitettu hinta vastaa hintaa, jonka maahantuoja on tosiasiassa maksanut tai joka tämän on maksettava.

Tulliviranomaisten oikeus käyttää perustana päätöksessä N:o 67/94 käyttöön otetun polkumyyntitullin soveltamisessa aikaisempaa myyntiä silloin, kun ne riitauttavat tulli-ilmoituksessa ilmoitetun hinnan todenperäisyyden

50 Jotta voidaan ratkaista, voivatko tulliviranomaiset käyttää polkumyyntitullin soveltamisessa päätöksen N:o 67/94 nojalla aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistettua hintaa, jonka perusteella tulli-ilmoitus on tehty, silloin, kun ne riitauttavat tässä ilmoituksessa mainitun hinnan todenperäisyyden, on syytä tutkia soveltamisasetuksen asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ja yhteisön tullikoodeksin 29–31 artiklaa ottamalla huomioon muuttuvan polkumyyntitullin erityispiirteet.

51 Tältä osin on muistutettava, että päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 3 kohdan mukaan sovelletaan tulleista voimassa olevia säännöksiä.

52 Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että asetuksella N:o 3254/94 lisätyssä soveltamisasetuksen 181 a artiklassa säädetään, että silloin, kun tulliviranomaiset voivat perustellusti epäillä, ettei ilmoitettu arvo vastaa maksettua tai maksettavaa kokonaishintaa, niiden ei välttämättä tarvitse määrittää tullausarvoa kauppa-arvoa koskevan menetelmän perusteella, ja ne voivat hylätä ilmoitetun hinnan, mikäli on edelleen aihetta epäilyihin sen jälkeen, kun on mahdollisesti pyydetty kaikki täydentävät tiedot tai asiakirjat, ja sen jälkeen, kun henkilölle, jota asia koskee, on annettu kohtuullinen vastausaika näkemyksensä esittämiselle niistä syistä, joihin epäilyt perustuvat.

53 Vaikka tämä soveltamisasetuksen säännös ei ollut vielä voimassa silloin, kun pääasiassa kyseessä olevat tavarat tullattiin, komission esittämien tietojen mukaan sillä kootaan yhteen sekä kansainvälinen että yhteisön yleinen tullauskäytäntö sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan. Lisäksi yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään samoista menettelyllisistä vaatimuksista silloin, kun tulliviranomaisilla on perusteita katsoa, että ostajan ja myyjän keskinäinen etuyhteys on vaikuttanut hintaan. Siten on katsottava, että kyseiset menettelylliset vaatimukset liittyvät erottamattomasti arviointijärjestelmään.

54 Komissio viittaa soveltamisasetuksen 181 a artiklaan ja edellä mainittuun tullauskäytäntöön ja katsoo, että Italian tulliviranomaisilla oli oikeus käyttää hintaa, joka oli vahvistettu aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä, jonka perusteella tullausarvo ilmoitettiin.

55 On syytä mainita, että soveltamisasetuksen 181 a artiklassa todetaan ainoastaan, että tulliviranomaisten ”ei tarvitse määrittää – – tullausarvoa kauppa-arvon perusteella”, mutta siinä ei täsmennetä, millä muulla arvolla kauppa-arvo on siinä tapauksessa korvattava.

56 Yhteisön tullikoodeksin 30 ja 31 artiklan mukaisesti, joita päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 3 kohdan nojalla sovelletaan kyseisellä päätöksellä käyttöön otettuun polkumyyntitulliin, on niin, että jos maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa ei voida määrittää kyseisen koodeksin 29 artiklan nojalla, se on tehtävä ensisijaisesti mainitun 30 artiklan ja toissijaisesti mainitun 31 artiklan nojalla.

57 Siten on pohdittava, voivatko tulliviranomaiset siinä tapauksessa, että todellista kauppa-arvoa eli sen liiketoimen yhteydessä tosiasiassa maksettua tai maksettavaa arvoa, jonka perusteella tulli-ilmoitus on tehty, on mahdotonta määrittää tämän tuomion 52 kohdassa tarkoitetussa tutkinnassa, yhteisön tullikoodeksin 30 ja 31 artiklan mukaisesti käyttää perustana aikaisempaa myyntihintaa.

58 Yhtäältä yhteisön tullikoodeksin 30 artiklan osalta on syytä muistuttaa, että kyseisellä artiklalla on tarkoitus vahvistaa tullausarvo kyseessä olevan tavaran osalta yleisesti käytetyn hinnan perusteella. Kuitenkin polkumyynnin erityispiirteenä on se, että tavara saatetaan yhteisön markkinoille kyseisillä markkinoilla käytettyä hintaa alhaisempaan hintaan. Lisäksi muuttuvan polkumyyntitullin erityisyytenä on se, että kyseinen tulli lasketaan kyseessä olevan tavaran vähimmäistuontihinnan ja konkreettisesti sovitun hinnan välisen erotuksen perusteella. Näin ollen mainitun 30 artiklan mukaisesti yleisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella määritettyä tullausarvoa ei voida käyttää muuttuvaa polkumyyntitullia sovellettaessa.

59 Toisaalta yhteisön tullikoodeksin 31 artiklan 1 kohdassa säädetään, että siinä täsmennetyillä edellytyksillä tullausarvo on määritettävä yhteisössä käytettävissä olevien tietojen perusteella käyttäen kohtuullisia menetelmiä, jotka ovat siinä lueteltuihin kansainvälisiin sopimuksiin ja säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukaisia.

60 Tältä osin on syytä muistuttaa, että oikeuskäytännöstä ilmenee, että tavaran arvonmäärityksestä annettujen yhteisön säännösten tavoitteena on saada aikaan oikeudenmukainen, yhtenäinen ja neutraali järjestelmä, jossa ei käytetä omavaltaisia eikä kuvitteellisia tullausarvoja (em. asia Unifert, tuomion 35 kohta; asia C-15/99, Sommer, tuomio 19.10.2000, Kok. 2000, s. I-8989, 25 kohta ja asia C-306/04, Compaq Computer International Corporation, tuomio 16.11.2006, Kok. 2006, s. I-10991, 30 kohta), ja että kyseinen tavoite on kauppatavan vaatimusten mukainen (asia C-299/90, Hepp, tuomio 25.7.1991, Kok. 1991, s. I-4301, 13 kohta). Yhteisön tullikoodeksin 31 artiklan 1 kohtaa koskevien, soveltamisasetuksen 23 liitteessä olevien tullausarvon tulkintaa koskevien huomautusten 2 kohdan mukaisesti mainitun 31 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettavien arviointimenetelmien olisi oltava sellaisia, jotka määritetään kyseisen koodeksin 29 artiklassa–30 artiklan 2 kohdassa, mutta ”kohtuullinen joustavuus” näitä menetelmiä sovellettaessa olisi mainitun koodeksin 31 artiklan 2 kohdan tavoitteiden ja säännösten mukaista.

61 Kun otetaan huomioon tarve vahvistaa tullausarvo muuttuvan polkumyyntitullin soveltamisessa ja mainittujen tulkintaa koskevien huomautusten 2 kohdassa mainittu ”kohtuullinen joustavuus”, on todettava, että aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistettu hinta, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin, voi olla sellainen yhteisön käytettävissä oleva tieto, jota yhteisön tullikoodeksin 31 artiklan 1 kohdan nojalla voidaan käyttää perustana tullausarvon määrittämisessä. Kun nimittäin otetaan huomioon tämän tuomion 58 kohdassa mieleen palautettu muuttuvan polkumyyntitullin erityinen luonne, viittauksessa tähän hintaan on kyse tavasta määrittää mainittu arvo menetelmällä, joka on samalla mainitun 31 artiklan 1

kohdassa tarkoitetulla tavalla ”kohtuullinen” ja niihin kansainvälisiin sopimuksiin ja säännöksiin sisältyvien periaatteiden ja yleisten säännösten mukainen, joihin tässä 31 artiklan 1 kohdassa viitataan.

62 Yhteisön tullikoodeksin 31 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty tullausarvo ei kuitenkaan voi perustua järjestelmään, jossa tullitarkoituksiin hyväksytään kahdesta vaihtoehtoisesta arvosta korkeampi. Mukautettuna muuttuvaa polkumyyntitullia koskevaan tilanteeseen kyseinen säännös ei mahdollista järjestelmää, jossa säädetään alhaisimman arvon hyväksymisestä. Lisäksi mainitun koodeksin 31 artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla ei ole mahdollista, että mainittu tullausarvo perustuisi mielivaltaisiin tai kuvitteellisiin arvoihin.

63 Näin ollen on täsmennettävä, että muuttuvan polkumyyntitullin määrittämisessä asian kannalta merkityksellinen tullausarvo on hinta, josta sovittiin sitä myyntiä lähinnä edeltävän myynnin yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin, kun tulliviranomaisilla ei ole mitään perusteltua syytä epäillä tämän hinnan todenperäisyyttä.

64 Kun otetaan huomioon kaikki edellä oleva, esitettyyn kysymykseen on vastattava, että päätöksen N:o 67/94 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tulliviranomaiset eivät voi määrittää tullausarvoa mainitulla päätöksellä käyttöön otettua polkumyyntitullia soveltaessaan kyseessä oleville tavaroille aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistetun hinnan perusteella, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin, jos ilmoitettu hinta vastaa maahantuojan tosiasiassa maksamaa tai tämän maksettavaa hintaa. Silloin, kun tulliviranomaisilla on perusteltu syy epäillä ilmoitetun arvon todenperäisyyttä, jos niiden epäilyt vahvistetaan täydentävien tietojen pyytämisen jälkeen ja sen jälkeen, kun henkilölle, jota asia koskee, on annettu kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä niistä syistä, joihin epäilyt perustuvat, eikä todellisuudessa maksettua tai maksettavaa hintaa voida vahvistaa, nämä viranomaiset voivat yhteisön

tullikoodeksin 31 artiklan mukaisesti päätöksellä N:o 67/94 käyttöön otettua polkumyyntitullia soveltaessaan laskea tullausarvon sen hinnan perusteella, joka sovittiin kyseessä oleville tavaroille sitä myyntiä lähinnä edeltävän myynnin yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin, kun tulliviranomaisilla ei ole mitään perusteltua syytä epäillä tämän hinnan todenperäisyyttä.

Oikeudenkäyntikulut

65 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Brasiliasta, Puolasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan hematiittiharkkoraudan tuonnissa yhteisöön 12.1.1994 tehdyn komission päätöksen N:o 67/94/EHTY 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti tulliviranomaiset eivät voi määrittää tullausarvoa mainitulla päätöksellä käyttöön otettua polkumyyntitullia soveltaessaan kyseessä oleville tavaroille aikaisemman kuin sen myynnin yhteydessä vahvistetun hinnan perusteella, jonka osalta tulli-ilmoitus tehtiin, jos ilmoitettu hinta vastaa maahantuojan tosiasiassa maksamaa tai tämän maksettavaa hintaa.

Silloin, kun tulliviranomaisilla on perusteltu syy epäillä ilmoitetun arvon todenperäisyyttä, jos niiden epäilyt vahvistetaan täydentävien tietojen pyytämisen jälkeen ja sen jälkeen, kun henkilölle, jota asia koskee, on annettu kohtuullinen mahdollisuus esittää näkemyksensä niistä syistä, joihin epäilyt perustuvat, eikä todellisuudessa maksettua tai maksettavaa hintaa voida vahvistaa, nämä viranomaiset voivat yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 31 artiklan mukaisesti päätöksellä N:o 67/94 käyttöön otettua polkumyyntitullia soveltaessaan laskea tullausarvon sen hinnan perusteella, joka sovittiin kyseessä oleville tavaroille sitä myyntiä lähinnä edeltävän myynnin yhteydessä, jonka perusteella tulli-ilmoitus tehtiin, kun tulliviranomaisilla ei ole mitään perusteltua syytä epäillä tämän hinnan todenperäisyyttä.

Allekirjoitukset